

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 22 ՅՈՒՆԻՍ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 75

ԱՍՏՈՒԾ Է ԱՇԽԱՐՀԻ ԴԱՏԱԲՈՐԸ

Գոհութիւն կը յայտնենք քեզի, ո՛վ Աստուած,
կը հռչակենք քու անունդ, եւ կը պատմենք սքանչելի գործերդ:
«Երբոր որոշած ժամանակս գայ,
եւ արդարութեամբ պիտի դապեմ, կ'ըսէ Աստուած:
Երբ աշխարհը եւ անոր բնակիչները սասանին,
եւ հաստատուն պիտի պահեմ երկրին հիմերը:
Մնապարծներուն կ'ըսեմ.- "կը բաւէ պարծենաք".
ամբարիշտներուն կ'ըսեմ.- "կը բաւէ հպարտանաք,
դադրեցուցէք ձեր ամբարտաւանութիւնը, գոռոգութեամբ մի՛ խօսիք"»:
Արդարեւ դաբաստանը ոչ արեւելքէն կու գայ,
ոչ արեւմուտքէն, ոչ հարաւէն, ոչ ալ հիւսիսէն.
այլ՝ Աստուած է դաբաւորը, որ մէկը կը խոնարհեցնէ ու միւսը կը բարձրացնէ:
Որովհետեւ Տիրոջ ձեռքին բաժակ մը կայ՝ բարկութեան թունդ գինիով լեցուն.
այդ բաժակէն խմել կու տայ երկրի բոլոր ամբարիշտներուն,
որոնք զայն պիտի քամեն իր մրուրով միասին:
Գալով ինձի, եւ յաւիտեան պիտի ցնձամ,
երգով պիտի ներբողեմ մեր հայրերուն Աստուածը:
Ամբարիշտները իրենց ամբողջ հպարտութեամբ պիտի խորտակուին,
մինչ արդարները զօրութենէ զօրութիւն պիտի բարձրանան:

ՆԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատարբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԹԸ

ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻԱՅԻ

44 ԳԼՈՒԽ

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՊԱՏԳԱՄԸ ԵԳԻՊՏՈՍԻ ԻՍՐԱՅԷԼԱՑԻՆԵՐՈՒՆ (44:1-30)

Շարունակելով նիւթը, 44րդ գլուխը մեզի կը ներկայացնէ, թէ ինչպէս Իսրայէլի մնացորդացը կը խոստանայ Աստուծոյ հնազանդ ըլլալ: Հակառակ այս խոստումին, սակայն, անոնք արդէն կը ծրագրեն Եգիպտոս երթալ, որպէս անի ապահով երկիր: Ահա այս կացութեան դիմաց, Տէրը Երեմիայի ճամբով պարզամ կը փոխանցէ ըսելով, թէ ինչ կը սպասուին Եգիպտոսի մէջ եւս: Այն ինչ որ պարահեցաւ Իսրայէլի մէջ, նոյնը պիտի պարահի Եգիպտոսի մէջ: Տէրը այս պարզամները կը փոխանցէ, մի գուցէ Եգիպտոսի մէջ եւս մարդիկ իրենց ականջները խոնարհեցնեն լսելու եւ ապաշխարութեամբ դարձի գալու: Տէրը անգամ մը եւս կը յիշեցնէ, թէ ինչ որ պարահեցաւ Յուդայի երկրին մէջ պարզապէս կտորած մը չէր, պարզապէս Նաբուգոդոնոսոր թագաւորին ծրագիրը չէր, այլ՝ իրենց չարութեան արդիւնքը, ուրիշ աստուածներու երեւել երթալը, ու անոնց խունկ ծխելը: Եթէ Տէրը կ'արթօնէ որ այս բաները պարահին, խորքին մէջ առիթներ են, որ Տէրը կու տայ մարդուն, որպէսզի մարդը, այս պարագային մեղաւոր մարդը, զգաստութեան, արթնութեան հրաւիրուի, դարձի գայ, որպէսզի Տէրը փրկէ զինք:

Առանել եւս, երբ Տէրը ուզեց որ մնացորդը մնայ Յուդայի քաղաքի մէջ, եւ անոնք մերժեցին մնալ, այլ՝ ծրագրեցին Եգիպտոս երթալ: Երեւոյթ մը, որ ըսել կ'ուզէ մենք չենք վստահիր Աստուծոյ ու Անոր խօսքին: Որովհետեւ երբ Տէրը հրամայեց հոն մնալ եւ զիրենք պիտի ազատէ, անոնք սակայն սկսան մրաժել երթալու Եգիպտոս, որպէս անի ապահով տեղ իրենց համար: Տէրը, սակայն, հոն ալ զիրենք պիտի պարժէ իրենց անհնազանդութեան պարճառով:

Այս հարուածը այսօր կու գայ մեզի տրվեցնելու եւ ցոյց տալու, Աստուծոյ գործելակերպը, թէ ինչպէս Աստուած կը գործէ, եւ աւարտին Իր ծրագիրը լրումին հասցնելու համար: Երկրորդ, այս հարուածը նաեւ մեզի կը տրվեցնէ Աստուծոյ խօսքին նկարմամբ հնազանդ ըլլալու ու մանաւանդ ամբողջական վստահութիւն ունենալու: Անգամ մը որ Աստուած խոստացաւ, ուրեմն կը կատարէ: Որովհետեւ Ինք է Տէրը ու Դատաւորը ամբողջ տիեզերքին:

Այս հարուածը ցոյց կու տայ, թէ այս պարահարները անտեղի չեն, այլ բանի մը հետեւանքն են, ան ալ մեղքի, բայց ինչպիսի մեղքի մասին է խօսքը: Երբ մանաւանդ կը կարդանք Քրիստոսի խօսքերը, ու յաճախ կ'օգտագործենք արդարացնելու համար մենք զմեզ ըսելով, թէ Քրիստոս կ'ըսէ, "Ամէն մեղք պիտի ներուի", ուրեմն Աստուած ինչո՞ւ պիտի պարժէ, պէտք է որ ներէ: Նախ յստակեցնենք, Աստուած պարբասար է ներելու, երբ այդ մեղքը կը խոստովանուի եւ ներում կը խնդրուի անոր համար: Միւս կողմէ, Քրիստոսի խօսքը շարունակելով, Քրիստոս կ'ըսէ, "Ամէն մեղք պիտի ներուի, բացի Սուրբ Հոգիին դէմ եղած հայհոյութենէն", եւ եթէ հարց տանք, ի՞նչ է Սուրբ Հոգիին դէմ եղած հայհոյութիւնը, ուրիշ բան չէ եթէ ոչ այն ինչ որ մեզի կը ներկայացնէ այս գլուխը, օտար աստուածներու երթալ, անոնց առջեւ խունկ ծխել ու անոնց երկրպագութիւն ընել, այլ խօսքով ուրանալ ճշմարիտ Աստուած, մերժել զԻնք եւ մեր հաւարարմութիւնը ուրիշին ընծայել: Այս երեւոյթն է, որ Աստուծոյ գայրոյթը ու բարկութիւնը կը բորբոքեցնէ, որովհետեւ առիթով մը Տէրը կ'ըսէ, "Ես նախանձոտ Աստուած եմ", այսինքն՝ նախանձախնդիր ու բժախնդիր իր անուանը, եւ չի հանդուրժեր Իրեն փրուելիք փառքը ուրիշին տալու:

Այսօր ալ նոյն վիճակի մէջ է մարդկութիւնը, երբ Աստուծոյ փրուելիք փառքը կու տանք ուրիշին, այս պարագային, մարդուն, տակաւին չըսելու համար չարին, ինչ որ առիթով մը նոյն փորձութիւնը հրամցուց Քրիստոսին ըսելով. "Քեզի կու տամ այս բոլորը եթէ ինձի երկրպագութիւն ընես ու պաշտես զիս", եւ ի՞նչ էր Քրիստոսի պարասխանը, "Երիս գնա, Սաքանայ, որովհետեւ գրուած է, Քու Տէր Աստուածդ պէտք է պաշտես եւ միայն Անոր ծառայես":

Զգուշ ըլլանք, որու կ'ուզենք ծառայել: